

"UNIA APOSTOLSKA"

PESYMIZM CZY OPTYMIZM?

KRAKÓW 2020

www.ultramontes.pl

Pesymizm czy optymizm?

"UNIA APOSTOLSKA"

Pesymizm jest dzisiaj nierzadkim gościem wśród kapłanów. Różne składają się na to przyczyny. W najodleglejsze zakątki wciska się dzisiaj zło wszelkiego rodzaju, czyniąc straszne spustoszenia wśród parafian. Tym gorzej dzieje się w środowiskach większych, gdzie fala złego, wzrastająca z niebywałą szybkością, grozi zerwaniem najsilniejszych tam obronnych, usypanych wieloletnim wysiłkiem kapłanów. Cóż mówić dopiero o niebezpieczeństwach grożących młodzieży! Na myśl o niej, tej przyszłości narodu, gasną wprost ostatnie promienie nadziei. Kina, pornografia, teatrzyki porywają zmysły młodzieży i deprawują dusze młodociane od zarania życia. Czyż wobec tego dziwić się można, że niejedynemu kapłanowi, przejętemu wzniosłymi ideałami swego posłannictwa, przeżywa chwile, w których woła za Eliaszem: "Dostyc mam Panie, weźmij duszę moją, bom nie jest lepszy niż ojcowie moi" (3 Król. 19, 4).

A jednak, czy wolno nam kapłanom do serc swoich dopuścić choć cień wątplenia lub nawet rozpacz? Bynajmniej! Jak najenergiczniej musimy zwalczać wszelkie przygnębiające myśli. Pesymizm bowiem, jak ponury dzień listopadowy, odbiera wszelką radość twórczą. Kapłan, ulegający pesymizmowi to żołnierz, który stracił odwagę, to drzewo, którego wewnątrz toczy robak. Bez życia są jego kazania, nikogo nie zdoła on nimi porwać do czynu, bez siły są

jego nauki w konfesjonale, a od owieczek swoich stroni pełen goryczy i zgryźliwości. Co gorsze, poczyna w nim się budzić niechęć ku sprawom zbawienia. Czytanie duchowne go nudzi, szuka więc rozrywek świeckich, w najlepszym razie obiera studium jakiegoś świeckiego przedmiotu, by odegnąć myśli czarne. I sprawdza się słowo: "Jak mól odzieniu, a robak drzewu, tak smutek męża szkodzi sercu" (Przyp. 25, 20). Dlatego słusznie upomina Pismo św.: "Nie poddawaj w smutek serca twego ani samego siebie trap radą twoją. Wesele serca toć jest żywot człowieczy i skarb świętobliwości nieprzebrany... zgromadzaj serce swe w świętobliwości i odpędzaj frasunek daleko od siebie. Bo wielu ludzi smutek pobił, a nie masz w nim pożytku" (Ekli. 30, 22-25).

Jak zwalczać tak szkodliwy pesymizm? Najprzód powinniśmy sobie uprzytomnić, że Zbawiciel nigdy nie porównywa królestwa Bożego z domem, który obejmie wszystkich, lecz z siecią, która z głębokiego morza tylko część ryb ułowi. Z tego połowu rybacy tylko dobre do naczyń wybiorą, a złe precz wyrzucą. Przypowieść o godach weselnych również nam mówi o tym, że nie wszyscy się stawiają na zaproszenie Pana Najwyższego. Pomimo wszelkich wysiłków część owieczek pójdzie drogą złego. Uczy nas tego i historia. Przez wielką miłość św. Filipa Neriusza ku Bogu wielu jego uczniów stało się pobożnymi chrześcijanami, ale nie wszyscy. Wskutek gorliwości św. Jana Vianney wkrótce parafia w Ars zmieniła swe oblicze, ale nie wszyscy się nawrócili. Potężna miłość eucharystyczna Piusa X rozpałała w milionach dusz i serc miłość ku Eucharystii, ale czy we wszystkich? Ideałem jest i będzie uchylanie wszelkiego zła. Ale czy ono zniknie zupełnie? Czy Chrystus to obiecał? Zawsze przyjdzie nieprzyjaciół i nasieje kłótu między pszenicę, a Bóg pozwala obojgu rósć do żniwa. Nie zapominajmy o tym, że pomimo zbawienia pozostała pożądliwość ciała, pycha żywota i pożądliwość oczu. Walka między dobrem a złem, między światłem a ciemnościami pozostanie w jednostkach i narodach. Skoro więc pesymizm nas ogarnia z powodu tego, że nie wszyscy idą za głosem Bożym, domagamy się od Boga dla siebie więcej błogosławieństwa, niż go otrzymali wybitni święci.

Nieraz się smucimy dlatego, że zbyt powoli zdobywamy serca ludzkie pomimo wielkiej gorliwości i pełnego poświęcenia. Oczywiście bywają nagle nawrócenia, ale czyż częściej nie widzimy powolnego powrotu do domu ojcowskiego, jak go nam pięknie kreśli Chrystus Pan w przypowieści o synu marnotrawnym? Nie zapominajmy o tym, że Pan Jezus jest głębszym teologiem od nas. Kwas ewangeliczny powoli w ciągu wieków przeniknął świat.

Zbyt optymistycznie patrzymy na wieki pierwszych chrześcijan i na wieki późniejsze. Obfite były wprawdzie owoce działań Apostołów, ogromne zdobyli Apostołowie przestrzenie, ale czy to były gminy rzeczywiście wielkie? Czy i tam nie było już kąkolu? Jakże opornie szła czasem praca! Gdy nam więc smutno na sercu, czytamy listy św. Pawła, kazania średniowieczne, a stwierdzimy, że zawsze były skaliste serca, ludzie twardego karku.

Lecz, może ktoś zauważy, dzisiaj wiele, tak bardzo wiele zła, tyle obrazy Bożej, a tak mało chwały Pana Najwyższego. Bez wątpienia jest wiele złego, niemniej trzeba przecież przyznać, że jest i wiele chwały Bożej. Gdybyśmy zliczyli Msze św. jednej niedzieli w obecnych czasach i porównali tę liczbę z ilością Mszy św. najpiękniejszych chwil dawnych wieków, czyby nasz wiek chwałą Bożą nie górował? Czyby liczba Komunii św. całego roku w porównaniu z jakimkolwiek rokiem odległych lub najodleglejszych czasów nie była większa? A ileż chwały i siły zadosyćczyniącej płynie chociażby z jednej Ofiary Mszy św.! Ku temu obrazowi światła i piękna zwróćmy oczy swe. Wpatrujmy się w całość wspaniałej budowy Kościoła Chrystusowego, a wzrośnie w nas zdrowy optymizm, płynący ze słów Zbawiciela: Ufajcie, jam zwyciężył świat!

Oczywista, że nieraz pomimo wszystko będzie nam ciężko dźwigać jarzmo obowiązków. Wówczas przypomnijmy sobie, "że Ten, który jest Panem naszym już to wszystko odcierpiał, że nie ma smutku, trudu, walki, których by On pierwszy nie poniósł za nas... Jeżeli dręczy mnie myśl o złości świata, to i Jezusowi wyciskał łzy widok nieszczęść grożących Jerozolimie! jeżeli trwożę się niebezpieczeństwami, to czym są moje obawy wobec krwawej trwogi Jego w ogrójcu, jeżeli jęczę w dolegliwościach ciała, w uciskach i oschłościach ducha, to czymże jest ten ucisk, czym są te dolegliwości wobec mąk Jego i opuszczenia na krzyżu! Wszystko On wprzód przyjął za nas i przebolewał, aby to wszystko podnieść i uświęcić, aby nam tutaj ująć goryczy, a przed Ojcem przydać zasługi, aby ziemską wędrówkę ułatwić, a do nieba utorować drogę. Zawsze i wszędzie od żłóbka aż do krzyża, woła On na nas, abyśmy się z Nim łączyli; na tej drodze naszego żywota, przez którą przeszedł z taką chwałą, On nam podaje rękę i Ojca i brata. Więc jak z Chrystusem tylko można dobrze wierzyć i żyć, tak z Chrystusem tylko razem można dobrze cierpieć a po cierpieniach, jako po szczeblach, idąc wciąż w górę, wejść do Ojczyzny niebieskiej" (X. Kalinka, *Na Golgotę*, str. 12, 13).

X. W. K..... W.

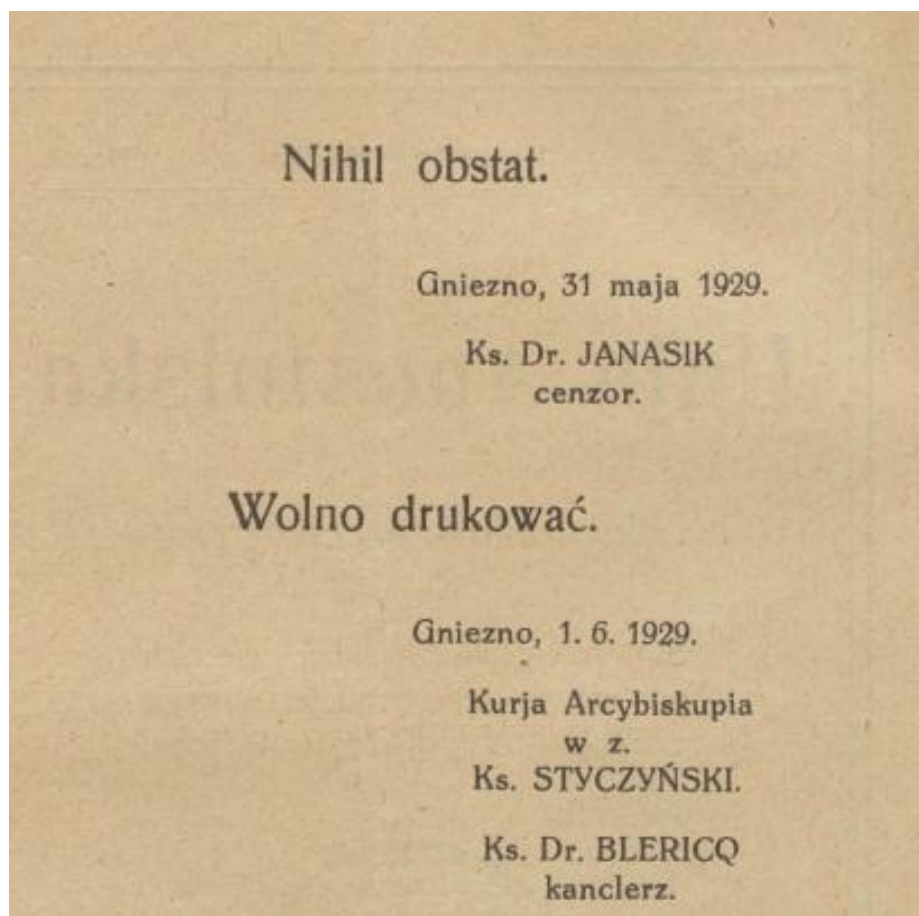

Artykuł z czasopisma: "Unia Apostolska". Kwartalnik ascetyczny Stowarzyszenia kapłanów świeckich od Najświętszego Serca Jezusowego Unii Apostolskiej w Polsce. Rok 3. Kwiecień 1929. Nr 2. Nakładem Unii Apostolskiej w Polsce. Czcionkami Drukarni Spółkowej w Kościanie (Woj. Poznańskie). Za redakcję odpowiedzialny ks. Józef Marciniak, asystent gen. Un. Ap. na Polskę, C z a c z, pow. śmigieński (Woj. Pozn.), ss. 28-31. (1)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; ilustracje od red. *Ultra montes*).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

Rok 3.

Kwiecień 1929.

Nr. 2.

Unja Apostolska

kwartalnik ascetyczny

Stowarzyszenia kapłanów świeckich
od Najświętszego Serca Jezusowego
Unji Apostolskiej w Polsce.

Nakładem Unji Apostolskiej w Polsce.

Czcionkami Drukarni Spółkowej w Kościanie (Woj. Poznańskie).
Za redakcję odpowiedzialny ks. Józef Marciniak, asystent
gen. Un. Ap. na Polskę, Czacz, pow. śmigieński (Woj. Pozn.)

Przypisy:

- (1) Por. 1) Ks. Dr Edward Górski, a) [Święcenia niższe i wyższe. Studium liturgiczno-historyczne.](#) b) [Księga Psalmów. Tekst i komentarz.](#) c) [Jezus Chrystus w świetle Ewangelii.](#) d) [Listy świętego Pawła.](#)
- 2) Ks. Antoni Nojszewski, Profesor liturgii w Seminarium lubelskim, [Liturgia rzymska.](#)
- 3) Abp Stanisław Karnkowski, Prymas Polski, [Kazania o Chwalebnej Eucharystii.](#)
- 4) Abp Romuald Jałbrzykowski, [U źródeł sakramentalnych łaski i miłości Bożej.](#)
- 5) Ks. Dr Mikołaj Gihl, [Ofiara Mszy świętej. Wykład dogmatyczny, liturgiczny i ascetyczny dla duchowieństwa i świeckich.](#)

- 6) S. Leonia, Niepokalanka, [Czym jest Msza św. dla dusz naszych.](#)
- 7) Ks. Jan Kurczewski, [Wykład Przenajświętszej Ofiary Mszy świętej w 30 naukach niedzielnych.](#)
- 8) Ks. Józef Krośniński, [Piękność obrzędów Kościoła katolickiego.](#)
- 9) Ks. Piotr Skarga SI, a) [Nauki o Przenajświętszym Sakramencie.](#) b) [Nauki o Sakramentach Chrztu, Bierzmowania, Pokuty, Ostatniego Pomazania, Kapłaństwa i Małżeństwa.](#) c) [O rozumieniu początku Ewangelii św. Jana, którą się na końcu Mszy czyta.](#) d) [Kazanie na dzień Trójcy Świętej.](#) e) [Kazanie na XXIV niedzielę po Świątkach. \(O końcu świata i o Antychryście\).](#) f) [O kłakolu heretyckim i diabelskiej wolności religijnej.](#) g) [O jedności Kościoła Bożego pod jednym pasterzem i o greckim i ruskim od tej jedności odstąpieniu, oraz Synod Brzeski i Obrona Synodu Brzeskiego.](#) h) [Pierwsze 354 lata historii Kościoła świętego wyjęte z "Rocznych dziejów kościelnych" kardynała Cezarego Baroniusza.](#) i) [Żywoty Świętych Starego i Nowego Zakonu na każdy dzień przez cały rok.](#)
- 10) Św. Alfons Maria Liguori, Biskup i Doktor Kościoła, [O wielkim środku modlitwy do dostąpienia zbawienia i otrzymania od Boga wszystkich łask, jakich pragniemy \(De magno orationis medio ad aeternam salutem et quamlibet a Deo gratiam consequendam\).](#)
- 11) Św. Pius V, Papież, [Katechizm Rzymski według uchwały świętego Soboru Trydenckiego \(Catechismus Romanus ex decreto Concilii Tridentini\).](#)
- 12) Św. Robert Bellarmin SI, a) [Katechizm mniejszy czyli Nauka Chrześcijańska krótko zebrana \(Compendium Doctrinae Christianae\).](#) b) [Wykład nauki chrześcijańskiej \(katechizm większy\) \(Catechismus, seu: Explicatio doctrinae christianae\)](#)
- 13) Ks. Józef Deharbe SI, [Katechizm rzymsko-katolicki.](#)
- 14) Piotr kardynał Gasparri, [Katechizm katolicki \(Catechismus Catholicus\).](#)
- 15) Ks. Włodzimierz Piątkiewicz SI, [Mistyczne Ciało Chrystusa a charaktery sakramentalne. Studium dogmatyczne.](#)
- 16) O. G. Lefebvre, Benedyktyn, [Mszał Rzymski z dodaniem nabożeństw nieszpornych \(1956 r.\).](#)
- 17) "Unia Apostolska", a) [Eucharystia a kapłan.](#) b) [Świętość i wiedza kapłana.](#)
- (Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXX, Kraków 2020